

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Joannis Ulrici L.B. De Cramer, Cameræ Imperialis Assessoris, Observationum Juris Universi Ex Praxi Recentiori Supremorum Imperii Tribunalium Haustarum

Adeoque Non Solum Iis, Qui In Eadem Consulendo, Advocando,
Procurando, Vel Judicando, Sed Et Aliis, Qui in Praxi Judiciorum Germaniæ
Inferiorum Versantur, Imo Et Doctoribus Ac Professoribus, Qui In
Academiis Jurisprudentiæ Universæ Pragmaticæ Excolendæ Et Tradendæ
Operam Navant, Perutilium

**Cramer, Johann Ulrich von
Darmstadii, MDCCLXCI**

Index Observationum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-11435

INDEX OBSERVATIONUM.

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
784. U lterior effectus juris Distinctionis inter Jus circa sacra Collegiale & Majestaticum quead indolem Consistorium apud Protestantes,	1
785. Si Filiæ Nobiles ipso jure pro renunciatis habentur, ad bona feudalia Stemmatica & fideicommisso affecta, Testamento quidem vocari nequeunt, bene tamen ad ea quæ ex iisdem vel aliunde pleno jure a possessoribus acquisita.	4
786. Dos ergo, quam Filiæ Nobiles renunciare solent, probe distinguenda est a portione hæreditaria, quæ ipsis ob exclusionem a bonis feudalibus, Stemmaticis & Fideicommisso affectis relicta.	17
787. Animus hæreditatem adeundi & sibi habendi re ipsa, & vel circa res particulares hæreditarias declaratus, ad apprehendendam possessionem hæreditatis totius sufficit, nec requiritur Instrumentum Notariale.	18
788. In Processu Mandati etiam S. C. non semper paritorie, sed & condemnatorie pro exigentia rei pronunciaripotest.	18
789. Renunciatio Filiarum Nobilium erga dotem vel determinatam portionem hæreditariam, per se non includit Renunciationem auf die Neben- oder Bruder-Fälle.	19
790. Filiabus Nobilibus in bonis feudalibus & Stemmaticis, ratione der Abfindungs-Gelder, maternæ & fraternæ hæreditatis, jus retentionis in bonis istis competit.	38
791. Specimen Jurisprudentiæ Judaicæ.	39
792. De modo in concipiendis Sententiis Fiscalibus, adhibendi formulam Executorialium R. I. N. præscriptam.	43
793. In causis Subditorum contra Magistratus literis informatorialibus opus non est, si hi Gravamina subditorum sponte tollere paratos se sistunt.	44
794. Quodsi Processus Appellationis ea ex ratione denegantur, quod sententia nil definitivi contineat, appendix consuetus est Decreti: abgeschlagen, jedoch bleibt Supplicans Principali, wofern er hiernächst in der Hauptsache beschweret werden sollte, seinen Recurs an dieses Kaiserl. Cammer-Gericht zu nehmen obbenommen, sondern vorbehalten.	45
*	795. Super

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
795. Super nullitate professionis Religiosi, quoad effectus Civiles, inter Immediatos suprema Imperii Tribunalia cognoscere possunt.	45
796. Quando Minuta probet contractum perfectum?	46
797. Sub Impensis funebribus comprehenduntur etiam ea, quæ pro parandis epulis pro loci consuetudine erogata.	49
798. Individuitas hæreditatis, concurrentibus diversis Jurisdictionibus & reis, causam ad Judicium omnium superius trahit.	49
799. An Remedium ex L. fin. C. de Edicto D. Hadr. toll. ex testamento nuncupativo institui possit?	56
800. An verba erblich seyn und bleiben sollen, donationem simplicem vel mortis causa denotent?	57
801. Sepulchra familiaria, nequidem consensu omnium, qui de familia sunt, alienari, nec quamdiu familia durat, præscribi possunt.	61
802. Nequidem Privilegia de non appellando Electoralia aliter conceduntur, & pro insinuatis in supremis I. Tribb. acceptantur, quam casu denegatæ Justitiæ excepto.	63
803. S. Mandatum de non turbando in possessione vel quasi &c. C. C. emanatum, Mandatum Attentatorum revocatorium decerni nequit, sed supplica ad judicium remittenda, vel annectendo inhibitionem, vel Mandatum per Paritoriam ad illud, ad nova facta extendendo.	63
804. Mediata immediatorum Tutela Curave Cæsarea cessat, si bona pupillorum minorumve in diversis locis sita.	64
805. Si pars una Appellationem in Camera Imperiali, altera vero in Judicio Imperiali Aulico introduxit, hæc vero desistit & Jurisdictionem Camerae prorogat, necesse est, ut formalia in Judicio Imperiali Aul. observata justificet. Quo facto decretum ad judicium remissorium dandum.	65
806. Exemplum illustre Tutelæ Pactitiæ in specie in Familia Dalbergica, junctis ipsis Pactis Familia.	67
807. Officalem ab officio & salario remove, ac dein demum de iis cognoscere, quæ ipsi imputata, idem est, ac processum ab executione inchoare, facitque cessare forum gestæ administrationis, injustissimamque efficit retentionem residui salarii.	86
808. Si causa denunciatorum contra Officalem civiliter tractatur, is ad Articulos Inquisitionales respondere adstringi nequit, nec communicatio denunciatorum in scriptis ad Defensionem pro avertenda Inquisitione ignominiosa, ipsi denegari potest.	89
809. Qui in actu Legibus publicis prohibitio versatur, possessione vel quasi se tueri nequit, nisi Leges actum absolute non prohibeant.	90

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
810. In Collisione Rationum, Sententia Judicis dubia, de iis intelligi nequit, quas producens juramenta confirmare recusavit.	92
811. Juramentum in forma delata præstandum non est, nisi forma delata themati proponendo conformis sit.	92
812. Quatenus a Delegato ad delegantem immediate provocetur?	93
813. Actio ex L. fin, C. de Ed. D. H. toll. Exceptio vitii visibilis non obstat, si sententia immisoria in rem judicatam prolapsa.	94
814. An valeat consequentia von der Markherrschaft auf die Steinbruch- & Gerechtigkeit?	94
815. Moratoria Cæsarea de iis debitis intelligi nequeunt, quæ tempore Recessus Imperii de A. 1654 jam contracta.	96
816. De mutatione Mandati C. C. in Mandatum S. C.	98
817. Exceptio litis alibi pendens cessat, si Creditor solutionem debiti a Commissione Cæsarea petiit ad Oeconomicum alicujus Civitatis in ordinem redigendum solummodo constituta.	99
818. Cessat Exceptio Præscriptionis in casu Epistolarum debentium, quibus solutionem pollicentur, dilationem rogant, aut pro data gratias agunt.	99
819. Exceptio versionis non secuta cessat, ubi notoria est necessitas mutuum accipientis.	99
820. De vera significatione Vocum Hege und Laube des Walds, omnimodam circa sylvas statuendi disponendive arbitrium inferentium.	100
821. Casus perversæ Interpretationis Cautionis de Judicio fisci & judicatum solvi.	150
822. Magistratus ob præstitum consensum in oppignorationem bonorum pluribus creditoribus factam, si bona omnibus non sufficiunt, tenetur quoque ob solam culpam, salvis tamen Exceptionibus alias contra Actionem subsidiariam competentibus.	152
823. Onera Parochialia interdum solis sic dictis Mitterstücken, nec prædiis eo pertinentibus in hærent.	154
824. Quodsi Dominus ad officialis sine justa causa ab officio remoti restitutionem condemnatur, arbitrio tamen illius honesta dimissio simul relinquenda est.	155
825. Non omnis simulatio & Dissimulatio fraudem præ se fert.	157
826. 1) Quando Petitorium coram alio Judice intendendum, quam coram qua possessorium est ventilatum? 2) Quando correus in causa correi & membra universitatis in causa universitatis testes habiles sint?	157
827. Notories in vim probationis allegata, si negatur, ab allegante probanda est.	159
828. Fructus ex bonis villicorum creditori loco usurarum ex pecunia mutuo data percipiendarum cedi nequeunt.	161
829. Tutores & Curatores non solum ob male gesta, sed & neglecta tenentur, etsi illiterati sint & inviti munus susceperint.	162

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
830. Casus recentissimus, quo subditi a Domino suo immediate in Camera Imp. conventi.	164
831. Quando consilium ad furtum committendum, consultori pessimum sit?	164
832. Si Fidejussor succedaneus tempus fidejussionis prorogavit, sed absque adjecta determinatione, prius tempus conventum voluisse censendus est, saltem obligatus manet, quamdiu fidejussionem non revocavit.	165
833. Animus non injuriandi colligitur ex studio defendendi.	168
834. Actione injuriarum non tenetur, qui virginem carnaliter cognovisse coram Pastore ecclesiæ & iudice confessus.	168
835. Errore ex facto ipso & rei natura elucescente, præsumtionibus contrariis locus non est.	170
836. In determinatione accidentalium respiciendum ad observantiam & ad eam probandam admittendum unius testimonium, si ipsius non interest, uter ex litigatoribus vincat & cum ejus depositione adminicula quædam concurrant.	170
837. Notabilis casus probationis consanguinitatis per instrumenta.	171
838. Quid obtineat, si infans deliquit, & castigatio publica fortunæ ipsius nociva esse posset?	173
839. Tutor si in his, quæ Parentes pupilli neglexerunt, negligens esse pergat, excusatur.	174
840. Formula nova in Camera Imp. Processus Appellationis eventualiter decernendi, quæ in Materia Jurisdictionis colonariæ occurrit.	174
841. Petita Cautio sufficiens realis aut fidejussoria de solvendo judicato, intuitu instituendi petitorii, expeditionem Mandati de exequendo æque minus, ac petita in eventum acceptatio summæ adjudicatæ in depositum, suspendit.	196
842. Comes a Civitate Imperiali in causa Turbationis simplicis conveniri nequit in supremis Imperii Trib., licet simul pro Mandato de non via facti, sed juris, procedendo supplicatum fuerit.	197
843. Ob solam acceptationem Appellationis in vim judicialis denunciationis, petiti Processus decernibiles sunt.	197
844. Ecclesia Romana non facilis est in decernenda Excommunicatione.	198
845. An Fideicommissario universali remedium ex L. fin. C. de E. D. H. t. competat ante factam restitutionem, etsi hæreditatem propria autoritate invaserit.	199
846. De modis illegitimis, quibus nonnunquam Fideicommissum ceu sublatum vel revocatum in Foro impugnatur.	200
847. Requisitum essenziale consuetudinis non est, ut actus, quibus introducatur, judiciales sint, sed tutius tantum istiusmodi actus allegare, si quis consuetudinem probet, in qua intentionem suam fundat. (ad L. 84. ff. de Leg.)	206
848. An dispositio, quæ a disponente nomine Codicilli insignita, talis esse desinat, quando is illam judicialiter deponi & ad acta registrarum curavit?	218
	849. Revo-

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
849. Revocatio & translatio substitutionis fideicommissariae codicillis factae, in casu testamenti reciproci revocati, ultra bona superstitis propria extendi nequit.	220
850. Si minus, quam semiplene probatum, in criminalibus locum habet territio verbalis.	221
851. Si quis alteri in fundo suo aedes extruere permisit, ea sub conditione, ut locarium in sumtus impendendos & refundendos impenderet, periculum casus in ipsum non transfert.	223
852. Sponsalio sine matris consensu, quando deficit pater, contracta invalida sunt, licet juramento confirmata fuerint.	224
853. Modus Territionis realis a Carpzovio Quæst. II7. Pr. Cr. descriptus, etiam extra Saxoniam observatur quidem, at paucissimis in locis, & vix alio in casu, quam ubi Torturæ locus esset. Simulque resolvuntur Quæstiones, utrum Milites in omnibus delictis ad Legionem suam remittendi sint? & quid requiratur, si ab ordinariis iudicibus deprehendantur & Processus formetur?	225
854. Recessus divisionis Mandatum S. C. operatur, si in vim Instrumenti Clausulis executivis muniti initus.	229
855. Quid juxta Praxin Cameralem introducta Appellatione ab excessu Commissariorum observandum sit?	230
856. An Curator bonorum pro Concuratore solvere teneatur?	232
857. Quæstor Camerae non solum cum Cæsare, sed etiam statibus Imperii in artissimo nexu est.	233
858. Pater binubus non privatur Patria potestate ejusque effectibus.	233
859. Sola Confessio Successoris in Territorio Germaniæ de versione debiti in utilitatem ejusdem sufficit, nec Creditor, qui in ea se fundat, ad probationem versionis tenetur.	235
860. Quodsi contra complicem ultra territionem progredi non licet, alter vero ad torturam gravatus est, hæc præcedere debet.	236
861. Homicidium pro culposo, nec casuali habendum est, quod ab eo commissum, qui circa rem necessariam, aut utilem non occupatus, omnem debitam diligentiam non adhibuit & verisimiliter scire potuit, factum suum alteri nociturum esse.	237
862. Bigamus convictus, at non confessus, nec torquendus, nec fustigandus, sed relegandus est, si conjux prior desertione sua crimini causam dederit.	239
863. Quid decernendum, si contra Inquisitum, puncto adulterii, neque tortura, neque territio, neque juramentum purgatorium, neque egressus e civitate, decerni queant?	240
864. Articulus 131. C. C. C. in causa Infanticidii non requirit, ut infans mortuus reperiatur sit.	241
	865. Quo-

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
865. Quomodo, & per quæ indicia probetur, Concursum notorium esse? in specie Leodii.	241
866. Si causa conscientiae alterius commissa, is juramentum delatum referre nequit.	260
867. Petitorium cum possessorio retinenda haud inepte cumulatur, si de servitutibus agitur.	262
868. Ab emtione venditione extrajudicialiter perfecta resilire non licet sub obtutu, quod confirmatio judicialis impetrata nondum sit.	263
869. An Judex a quo pendente appellatione, sententiam latam declarare possit?	263
870. An Dolus a tertio adhibitus, si causam contractui dedit, eundem retro nullum reddat? & quatenus probatio læsionis per testes fieri possit?	264
871. An Expectivatus senior expectativam suam ætate juniore, cum consensu concedentis in alterno juris præsentandi exercitio cum alio constituti, cedere possit?	267
872. Curatori bonorum debetur Salarium, etsi concreditor sit.	271
873. Genuinus sensus Parcmiæ juris; <i>Schulden zahlen macht Hauptgeld.</i>	272
874. An Vasallus Feudum noviter acquisitum, sine licentia Domini, Fideicommissio onerare possit?	273
875. Uxor communem negotiationem cum marito exercens ex illatis in concursu mariti cambium cum marito subscriptum solvere tenetur.	311
876. Aggratiatio Principis dubia juri & æquitati conformiter est interpretanda, præsertim si concernit pœnam jure Divino non universali sancitam.	312
877. Transactio judicialis ob læsionem enormem rescindi nequit.	313
878. Increpatio paterna, ex animo infuriandi proveniens, præter satisfactionem privatam ceu injuria coercenda est.	314
879. Pastori Ecclesiæ a fœmina non inhonesta concubitus sub spe matrimonii celebrati inculpato juramentum purgatorium imponi potest, si illa minus, quam semipleno probavit.	316
880. Reprobatio post publicationem Rotuli super diversis Articulis est permissa.	318
881. In causa stupri non semper reo purgatorium, sed & actori suppletorium ob urgentes conjecturas imponendum est.	319
882. De quibusdam fictis Nullitatibus Processus Criminalis.	320
883. De continuatione Torturæ a repetitione diversa.	323
884. De raro Actionis de Syndicatu usu.	324
885. Probe considerandus est in causa Infanticidii regiminis necessarii in Infante neglectus.	325
886. Juramentum delatum & acceptatum a deferente revocari nequit ab novis probationibus per testes noviter repertos.	326
887. Omnes de Universitate agere possunt, Adversario non reluctante, at nemo illorum pro universitate testimonium ferre potest.	327
	888. Etsi

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
888. Etsi indicia in gravioribus delictis ad torturam sufficientia non sint, si tamen ad iuramentum purgatorium sufficiant, absque eo inquisitio abolenda non est.	329
889. An liberi facta matris quoad tutelarem ejus administrationem, etiam ad læsionem vergentia, impugnare possint?	330
890. De injuriis ab inferiore superiori illatis.	336
891. Codicilli cum Testamento per Testamentum subsequens tolluntur, etsi Testator ipsis expresse non derogaverit, modo id ex ejus intentione pateat.	337
892. Si stuprata stupro anam dedisse dicatur, non quævis seductio sufficit, sed talis requiritur, quæ ex lascivia orta.	344
893. Neque minorennitas, neque quævis simplicitas puncto Sodomix liberant a tortura, etsi per eandem plus non eliciatur, quam quod crimen tantum attentatum sit.	347
894. Torturæ raro locus est in puncto adulterii.	349
895. Extraordinarium modum torturæ judex adhibere potest crescente malitia delinquentium.	351
896. De beneficio competentix nobilibus competente.	352
897. Datur Jus Hominibus cum brutis commune.	355
898. Sententia eorum, qui nullum primum Juris Naturæ principium esse dicunt, erronea est.	356
899. Datur Jus Gentium a Jure Naturæ diversum.	357
900. Divisio Justitiæ in universalem & particularem, commutativam & distributivam, in Jurisprudentiâ positiva usu suo non destituitur.	358
901. Jus satisfactum sibi haud credat, modo cives actiones externas ad Legem component.	361
902. Vana est distinctio inter Privilegia & Beneficia Legis, haud vana inter Jura singularia & Privilegia.	362
903. Favor Juris pro Libertate personali ad Libertatem prædiorum non est extendendus, neque adeo quilibet in suo jus furni habet.	364
904. Si maritus ex præsumtionibus urgentissimis adulterum occidit, remissio pœnæ ordinariæ homicidii locum æque habet, acsi ipsum in adulterio deprehendisset. Quodsi vero limites Nov. 117. e. 15. egressus, pœna extraordinaria ad fustigationem usque extendi potest.	365
905. Conatus in crimine abactionis partus, postquam fœmina infantem sensit, fustigatione, antequam eandem sensit, simplici relegatione puniendus est.	372
906. Causæ violentæ cognitioni & Decisioni Austregarum conventionalium non repugnant.	372
907. Exemplum abusus Appellationis ab excessu Commissariorum alias permixta.	377
908. Melancholia desperabunda laborantes non sunt pœnis afficiendi, sed custodiendi.	379
909. Ebrie-	

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
909. Ebrietas a poena ordinaria non liberat, nisi quæ hominem memoria sui liberat, seu extra statum personalitatis ponit.	380
910. An investitura sub clausula: <i>Belehnen alle seine rechte Erben, sie seyn genannt wie sie wollen</i> , excludat fœminas?	382
911. Pater usufructum in maternis intuitu unus ex liberis remittens, non tenetur eundem remittere intuitu aliorum.	384
912. Si facta permutatione Territoriorum, ex post numerus subditorum auctus, augmentum istud in æstimatione læsionis ultra dimidium in computum non venit.	385
913. An is, qui jus cautionarium ultra 30. vel 40. annos b. f. possedit & certum uniformem canonem quotannis solvit, a domino expelli possit?	386
914. Casus obsessionis viarum, quæ dicitur <i>die Erwartung</i> .	388
915. Casus transactionis in Camera Imperiali, mediante Re- & Correferente in causa a partibus litigantibus initæ, ibidemque confirmatæ, etsi sub illis Minores comprehensi fuerint.	389
916. Etsi furtum trina vice iteratum sit, si tamen fur restituit, vel minorenes, vel simplex est, licet propter 2. furta priora punitus, ultra relegationem simplicem poena sese extendere nequit, multoque minus, si tria furta valorem 5. Ducatorum non excedant.	397
917. Furta duo punita in computum venire nequeunt, quo tertia vice iteratum, in se parvum, magnum evadat, nisi furta plusquam tertia vice reiterata sint.	398
918. Convenientissimum medium eos coercendi, qui criminis blasphemix inculpati sunt, scandalumque saltem in ebrietate dedere, poenitentia ecclesiastica est, cum incarceratione.	404
919. Testium de universitate probatorialium testimonium robur ex accessione testium reprobatorialium de universitate adversa fortiri potest.	405
920. Citatus in causis summaris non comparens pro contumace habendus est, etsi de termino nimis angusto querimonias jactet, modo ex circumstantiis appareat, ipsum comparere potuisse.	408
921. Ad furtum qualificatum extra Saxoniam non requiritur effraçtio seditiosa.	410
922. An idem sit, utrum matrimonium per mortem, an vero per divortium ob malitiosam desertionem dissolvatur.	411
923. Neesse non est, ut reprobatio probationi contradictorie instituat, sed sufficit, modo etiam per indirectum intentionem actoris elidat, themaque, quod actor probare ausus, impugnet: tumque super Articulis reprobatorialibus Juramenti delationi locus est.	412
924. Testamentum coram duobus Scabinis judicii nomine ablegatis, extra locum judicii, etiam absente actuario, conditum ceu judiciale, validum est.	414

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
925. A pœna gladii homicidam dolosum non liberat, quod occisus fuerit homo sceleratissimus.	415
926. Divisio parentum inter liberos ex capite læsionis enormis impugnari nequit, eoque minus, si transactio accessit.	416
927. Propter excessum in pignoratione non competit Exceptio Spolii.	420
928. Subditi, qui ad ædium publicarum reparationem tenentur, sumtus quoque ad easdem noviter extruendas erogare obligati sunt, eoque magis, si observantia accedit.	421
929. Ad juramentum acceptatum admittendus non est, qui sine metu perjurii probabili admitti nequit.	423
930. 1) An in Comitatu Lössensi bona immobilia per Successionem Collateralem alterutri conjugum stante thoro obvenientia inter patrimonialia vel inter Acquæstus ita referenda sint, ut in defectu Pactorum dotalium mediætas dictorum bonorum quoad proprietatem sub lucrum conjugale consuetudinarium cadat? 2) Quid circa talia bona in Comitatu Lössensi sita obtineat, si conjuges non in dicto Comitatu, sed in Territorio Leodiensi habitent?	423
931. Actio hypothecaria & personalis adversus Debitorem & possessorem hypothecæ, qui etiam causam a Debitore non habet, cumulari possunt & quidem ita, ut possessori hypothecæ specialis non competat Exceptio excussionis.	434
932. Bona, quæ fideicommissis in uno corpore tempore fideicommissi conditi possedit, conjunctim quoque fideicommissis affectis censendus est, licet singulorum in testamento non injecerit mentionem.	436
933. De alimentis & sumtibus litis actori pauperi ab adversario suo provisorie suppeditandis.	438
934. Qui alteri peritiam artium magicarum imputat, actione injuriarum ab ipso conveniri potest.	439
935. Mejeriæ non nisi cum consensu superiorum oppignorari possunt.	439
936. Privilegium Banni cerevisarii mentionem solummodo <i>der Krüger</i> injiciens, ad alios subditos extendendum non est.	441
937. Parentes non tenentur ex delictis liberorum, neque quoad legitimam post mortem competentem.	442
938. Quamprimum reus hereditatis petitione conventus titulum singularem allegat, iudicium hereditatis petitionis evanescit, etsi actor ipsum pro invalido declaret.	443
939. Legatum pro celebrandis Missis, absque denominatione loci, relictum, de Ecclesia in loco Domicilii intelligendum est.	445
940. In probando pactorum dotalium, in Instrumentum redactorum, tenore testes rejici nequeunt.	449
	941. In

* *

941. In

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
941. In dubio pro excludenda defraudatione officiali publico imputata pronuntiandum est.	450
942. Divisio parentum inter liberos collationem excludit,	452
943. Officium arbitri familiae herciscundae in casu divisionis parentum inter liberos locum non habet.	455
944. Generatim pro vita & fama Mariti uxor efficaciter personam & res suas obligare potest.	457
945. Triumphans in Summariissimo ad cautionem de futuro iudicato in ordinario & petitorio solvendo non tenetur, nisi haec iudicia expresse fuerint reservata.	459
946. An in Franconia illatio valeat vom Grundzins auf Handlohn?	460
947. Responsum Juris Jenense confirmans Commentat. Illustris Dn. Struben, von des teutschen Adels Brau-Gerechtigkeit N. St. P. III. Abh. XIX. & near. W. N. St. P. XVII. Abh. IX.	461
948. De Collocatione Cleri in specie Leodiensis, praemissa succincta Historia Comitum Loffensium.	473
949. Juramenta dandorum & respondendorum in causis matrimonialibus admittenda non sunt, nisi ab utraque parte indicia adsint, quae easdem dubias reddunt,	515
950. An & quatenus Judaeis beneficium restitutionis, in specie ex capite minorennitatis, competat?	516
951. Maritus puncto adulterii incarceratus ob condonationem uxoris erga cautionem e carcere dimitti potest.	519
952. Exceptio sub- & obreptionis, quae contra mandata principum competit, id quidem operatur, ut possessio continuari possit, sed a vi abstrahendum: alias in casu oppositionis, contra mandatum apud principem, exceptio sub- & obreptionis obmovenda est.	521
953. Si rustici ad certas praestationes pecuniarias loco operarum tenentur, ad operas in natura praestandas adstringi nequeunt, nisi erga remissionem quanti proportionati praestationum pecuniariorum.	523
954. Ad poenam ordinariam criminis residui distandam non sufficit dolus praesumptus ex re.	525
955. De Clausula fideicommissaria donationi inter vivos adjecta.	527
956. Juramentum Judiciale locum habet, etsi deferens nihil probaverit, modo intentio ipsius omni fundamento destituta non videatur.	529
957. Si Privilegia per contractum quaesita ex ratione salutis publicae revocanda sunt, minima imminutio juris quaesiti praecavenda est.	531
958. Contra Judicem arrestum non propitio jure relaxantem actio in factum seu subsidiaria competit, secus si iusta causa ad relaxationem permotus.	533
959. Jus coquendi & vendendi Vinum adustum, annexum Juris braxandi & dividendi cerevisiam non est.	534
	960. Pri-

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
960. Privilegio Fori & exemptionis Militis ejus quoque vidua gaudet.	537
961. Jus Molendinorum minime ad res meræ facultatis, sed ad regalia pertinet.	539
962. De jure molendinorum bannariorum, in specie Pnevmaticorum, ad homines proprios non restringendo.	541
963. De modo constituendi molendinum bannarium per præscriptionem.	544
964. Cautio medicina Arresti non est in causa executiva, eaque rejecta locus non est appellationi.	548
965. Si creditor pignoratitius moto super bonis debitoris concursu inter præcipuos esse videtur, distrahere tenetur pignus, ad usuras autem ratione pecuniæ, quam retinet, solvendas adstringi nequit.	551
966. An nomine des Auszugs, welchen unterweilen Eltern in einem mit ihren Kindern getroffenen Accord sich vorbehalten, semper tale reservatum intelligendum sit, quod jure ususfructus tantum competit?	554
967. Falsum est Heineccianum assertum: Ususfructum male utendo non amitti,	555
968. Rationes jam computatæ & approbatæ quoad punctum omissorum, ab hæredibus, licet alibi domiciliatis, in loco administrationis gestæ repetendæ sunt.	556
969. Utrum de credulitate in supplementum jurari possit?	558
970. Num Mejero liberum sit, Majeriam Domino cedere?	559
971. Ob ein jeder Eigenthümer einer Waldung denen, welche ihre Felder zwischen Holzungen liegen haben, mit Arten und Barten dahin zu gehen verwehren könne?	560
972. Intercessio mulieris pro marito non valet, si ei tantum asseveratio loco juramenti accessit.	561
973. An opinio nonnullorum fundata sit, quod si lis super retinenda possessione in summariissimo est, annua possessio ad manuteneatiam necessario requiratur?	562
974. Defensor confessionem propriam judicialem Inquisiti vi aut minis non extortam, præsertim si fuerit repetita, per se revocare, eaque revocatione mediante torturam, velut in causa falsæ monetæ, avertere nequit.	563
975. An hodie indistincte milites propter delicta communia, velut crimen falsæ monetæ, in foro suo privilegiato puniendi sint?	564
976. An fatale reprobationis, ubi introductum, a die insinuatæ citationis ad publicandum rotulum, an vero a die reservatæ probationis, computandum sit?	565
977. De Cambii cum Cambio compensatione.	566
978. Uxor adulterii rea propter abstinentiam mariti talem mitigationem pœnæ ordinariæ urgere non potest, sicut propter denegationem debiti conjugalis.	568
979. Quoad criminalia, in specie infanticidium, mere simplices cum stupidis confundendi non sunt.	570

<i>Obs.</i>	<i>Pag.</i>
980. De Furti domestici specialis qualitate, præter indicia gravia, Inquisitionem specialem fundante,	571
981. Si culpa medici vel aliorum, medicum arcessere negligentium, media ad vitam conservandam idonea interfecto non applicata, pœna ordinaria homicidii mitiganda est.	573
982. Idea exemplaris Relationis pro Statu in Camera Imperiali a Præsentato ad Assessoratum elaborandæ, ut & Censuræ, inferviens simul illustrationi Commentatiunculæ P. II. Weigl. Beytr. N. IV. insertæ.	574
983. De Ambitu Constitutionum Ecclesiasticarum Jus Divinum Veteris Testamenti quoad præcepta Mystica non excludente.	711
984. De genuina Actum Juridicorum Indole generali.	716
985. Parocho non omne Jus dirigendi exequias & disponendi de funere denegandum est.	721
986. An & quatenus juxta legem 18. C. de transact, super adulterio transigere prohibitum sit?	722
987. De Juribus circa Eucharistiam inter Protestantes Collegialibus.	723
988. In causa Infanticidii propter scienter laceratum, minusque obturatum funiculum umbilicalem, locum habet tortura, non obstante Dissensu Medicorum, an id absolute lethale sit.	729
989. Quodsi actor petitam cautionem pro reconventionem, ubi simultaneus Processus cessat, non præstitit, neque opposita exceptione plurium litis consortum hos debito modo citari curavit, Judex conclusionem causæ rescindere non tenetur, sed actorem in expensas retardati processus condemnare potest.	731
990. Exceptio erroris calculi omni tempore, non obstante re judicata vel transacta, locum habet, nisi super ipso calculo transactum fuerit.	733
991. Inculpatio personæ, quæ in officio publico constituta est, ab alia incognita, quæ attestato vitæ honestæ destituta proveniens ad Inquisitionem specialem non sufficit.	734
992. An testamentum judiciale subsistat, quod Judex ipse qua Advocatus concepit?	734
993. Criminis adulterii non convictus, attamen suspectus, ob intercessionem conjugis innocentis erga pœnam pecuniariam dimittendus est, si media eruendi veritatem adhibenda ipsa pœna graviora essent, maxime in Terris Prussicis.	737
994. Cessionarius supplere potest, quod ad formam negotii cum cedente celebrati requiritur.	738

OBSERVATIO DCCLXXXIV.

Uterior effectus juris Distinctionis inter Jus circa sacra Collegiale & Majestaticum, quoad indolem Consistorium apud Protestantes.

§. 1.

De Effectibus Juris Distinctionis inter Jus circa sacra Collegiale & Majestaticum latius egi Observat. sup. CCCCXIX. ibique deducta confirmant CHRISTIAN LIBERI Untersuchung der Conventional- oder Collegial-Rechte der Evangelischen Kirchen und deren rechtmäßigen Verwaltung ut & JUST. CAR. WIESENHAEVERN Diss. II. de Jure Majestatis, & de Jure conventionali sacrorum dirigendorum.

Uterius vero sese exerunt isti effectus, etiam quoad Consistoria, quatenus genuina eorum indoles ista Distinctione mediante, facilius quam alias, dignosci potest.

§. 2.

Nimirum Collegium illud, quod apud Protestantes nomine principis Jus circa sacra exercet, Consistorium dicitur.

§. 3.

Quoniam itaque Jus circa sacra vel Collegiale vel Majestaticum est (Opusc. T. II. Op. IV.) sequitur, quod 1) Consistorium Jus suum originarie non soli principi, sed simul Ecclesiae acceptum ferat; indeque 2) nonnisi quoad posterius imperative, quoad prius vero Ecclesia quantum fieri potest, in partes vocata, modo conscientiae conformi, procedere queat (alleg. L. §. 19. 36.)

§. 4.

In eo conveniunt Consistoria Presbyteriis tempore Apostolorum: nam & haec Jus istud circa sacra Collegiale non exercuerant, nisi Ecclesia, quantum fieri potuit, in partes vocata, modo conscientiae conformi, nec imperando.

§. 5.

Ubi ergo hodiernum praeter Consistoria, Presbyteria vigent, ibi his praeter censuram Ecclesiasticam absque coactione, sola admonitione perendam, nil relictum.

§. 6.

Modi illius conscientiae conformis medius gnarus nemo esse potest, nisi Theologus, utpote qui destinata opera Theologiae studet, cujus doctrinae, norma conscientiae sunt.

GRAM. Obs. T. III.

A

§. 7.

